

عنوان مقاله:

بررسی کارآمدی الگوی برمن در ارزیابی ترجمه قرآن؛ مورد مطالعه گرایش منطقی سازی

محل انتشار:

فصلنامه زبان پژوهی، دوره 12، شماره 36 (سال: 1399)

تعداد صفحات اصل مقاله: 28

نویسندگان:

شهریار نیازی - دکترای تخصصی زبان و ادبیات عربی، دانشیار گروه زبان و ادبیات عربی، هیات علمی دانشگاه تهران

جواد اصغری - دانشیار گروه زبان و ادبیات عربی، هیات علمی دانشگاه تهران

انسبه سادات هاشمی - استادیار مطالعات ترجمه عربی، گروه زبان و ادبیات عربی، دانشگاه تهران

خلاصه مقاله:

ترجمه قرآن، به عنوان حساس‌ترین متن مقدس، نیاز به ارزیابی دقیق دارد. ارزیابی نظام‌مند، باید بر پایه نظریه‌ها و الگوهای علمی انجام پذیرد. نظریه‌پردازان ترجمه، الگوهای مختلفی برای ارزیابی ترجمه ارائه داده‌اند. در این میان، الگوی ارزیابی ترجمه آنتوان برمن (Berman, 2010) که بر حفظ اصالت متن مبدأ و پرهیز از ایجاد تغییر در ترجمه تأکید دارد، برای ارزیابی ترجمه مبدأمدار رضایی اصفهانی (Rezaee Isfahani, 2005) از قرآن کریم انتخاب شده‌است. برمن (Berman, 2010) با بیان سیزده گرایش ریخت‌شکنانه در ترجمه، به تحلیل منفی ترجمه‌های قوم‌مدار می‌پردازد. وی تأکید می‌کند که این الگو باید با تحلیل مثبت به وسیله مترجم‌های دیگر کامل شود. مقاله حاضر، با هدف بررسی میزان کارآمدی الگوی برمن (Berman, 2010) در ارزیابی ترجمه قرآن، گرایش منطقی‌سازی را در ترجمه رضایی اصفهانی (Rezaee Isfahani, 2005) مورد بررسی قرار می‌دهد. این پژوهش، نشان می‌دهد که منطقی‌سازی در ترجمه گاه اجباری و گاه اختیاری است. منطقی‌سازی اختیاری، در تحلیل منفی و پرهیز از آن در تحلیل مثبت جای می‌گیرد. هر چند، منطقی‌سازی اجباری باید به عنوان تبصره‌ای در به‌کارگیری الگوی برمن (Berman, 2010) در ارزیابی ترجمه قرآن در نظر گرفته شود. عامل منطقی‌سازی اجباری را در ترجمه قرآن کریم می‌توان در ناخوش‌ساخت شدن ترجمه فارسی، تفاوت در چگونگی نشان‌داری سازه‌های دو زبان و خدمت واژه به معنا در زبان قرآن جستجو کرد.

کلمات کلیدی:

الگوی ارزیابی ترجمه، آنتوان برمن، رضایی اصفهانی، منطقی‌سازی، تحلیل مثبت، تحلیل منفی

لینک ثابت مقاله در پایگاه سیویلیکا:

<https://civilica.com/doc/1132823>

